

Egyszer volt, hol nem volt...

A történelmi múltra visszatekintve azt gondolná az ember, hogy a magyar nemzet szétszakadt a trianoni békeszerződést követően. Viszont teljesen nem szakadtunk el az anyaországtól. Láthatatlan szálak összekötnék bennünket. A hagyományokat tisztelő magyar pedagógusoknak köszönhetően lehetőség nyílik az anyaország iskolái és a határon túli magyar tannyelvű iskolák közötti barátság, kapcsolat és tapasztalatcsere megvalósítására.

A Határtalanul program keretei között egy előre meghatározott eseménysorozatot hoztunk létre, közös erőfeszítésekkel, még szinte ismeretlenül. Ami mégis összekötött minket tudatosan, az a gyerekek szeretete volt, de a visszatekintés során már biztos vagyok benne, hogy segített egy mély életérzés is.

Így történt, hogy barátság alakult ki a budapesti Weiss Manfréd Szakgimnázium, Szakközépiskola és Kollégium, valamint iskolánk, a nagyváradai Traian Vuia Műszaki Kollégium között. A találkozásra 2019 tavaszán került sor a "Hagyományok - Tarsolyban az ötlet!" című project keretén belül.

Először a csepeli iskola csoportja látogatott Nagyváradra. Igyekeztünk megismertetni vendégeinkkel értékeinket. Ellátogattunk együtt Tordára, Dévára, Vajdahunyadra, Nagyszalontára, a Medve-barlanghoz, bemutattuk Nagyvárad szépségeit, illetve iskolánk működésébe nyertek betekintést. E rövid idő alatt számos barátság szövődött a tanárok és a diákok között. Közelebb kerültünk egymáshoz. A gyerekeket figyelve, élménybeszámoló nélkül is éreztük, hogy valami elkezdődött. Figyeltek egymásra, megosztották tudásukat, meséltek, és a végén együtt alkottak egy véleményt. Nem csak szellemben erősödtek, de lélekben is.

A következő lépésben mi, nagyváradiak látogattunk Csepelre. Megismertük a környéket, az iskolát, a magyar főváros különleges értékeit, jártunk a Parlamentben, a Nemzeti Színházban, a Margit-szigeten, elsétáltunk a Normafától a János-hegyig, az Erzsébet-kilátónál gyönyörködhettünk a táj szépségében, végül Visegrád nyújtott feledhetetlen élményt. Bizton állíthatom, hogy a kollégák között is létrejött egy kapocs, melynek zálogai, a jövőbeli közös célkitűzések, hasonló találkozások.

Mindkét alkalommal foglalkoztunk egy közös termékkel is, azaz két tarsolyt készítettünk, ami emlékeztet őseinkre, és szimbolizálja az általuk ránk hagyományozott értékek felbecsülhetetlen fontosságát. Ez jelenti az igazi nemzeti összetartozást, az, hogy nem csak elméletben, de egy maréknyi gyerekkel és pár pedagógussal teremtünk egy csoportot, amelynek tagjai csakugyan összetartoznak, és közös céljaik vannak.

Lehet, hogy elszakítottak bennünket területileg egymástól, de az a tudat, hogy egy nyelvet beszélünk, és azonosak a szokásaink, összeköt bennünket.

A nagyváradai Traian Vuia Műszaki Kollégium részéről:

Bíró Ildikó igazgató, Deák Irén és Egeresi Melinda tanárok